

سمینار یک روزه نه به کودک آزاری

درسمینار یک روزه نه به کودک آزاری، برنامه جامع دانشگاه علوم پزشکی در زمینه پیشگیری و مداخله در کودک آزاری مرور شد.

سمینار یک روزه ی کودک آزاری در قالب یک برنامه بازآموزی توسط گروه روانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز و انجمن علمی روانپزشکان ایران - شاخه آذربایجان – در مرکز آموزشی و درمانی رازی تبریز در تاریخ 23 آبان 1398 برگزار گردید.

به گزارش روابط عمومی دانشگاه به نقل از روابط عمومی مرکز آموزشی و درمانی رازی تبریز هدف از اجرای این برنامه بهبود دانش گروه های بالینی – پزشکان، پرستاران، روانشناسان، کاردرمانگران و گفتاردرمانگران – در زمینه اهمیت و ابعاد موضوع روش های تشخیص و مداخله در کودک آزاری بود.

برنامه در قالب 4 پانل برگزار شد. پانل اول شامل توصیف و ابعاد پدیده ی کودک آزاری بود و طی آن مفاهیم، همه گیرشناسی، سبب شناسی و پیامدهای این موضوع مورد بحث قرار گرفت. موضوع پانل دوم شناسایی و تشخیص کودک آزاری بود و شامل علائم هشداردهنده و فرآیند تشخیصی هریک از انواع کودک آزاری بود. پانل سوم به موضوع مداخله در کودک آزاری اختصاص داشت و طی آن رویکردها و روش های مداخله از دیدگاه روانپزشک، روانشناس، جامعه شناس و پرستار بهداشت جامعه مورد گفتگو قرار گرفت و در پانل چهارم رویکردها و سیاست های جاری کشوری در این زمینه مورد بحث قرار گرفت. در این پانل سیاست های بهزیستی و معاونت بهداشتی مورد بحث قرار گرفت و برنامه جامع دانشگاه علوم پزشکی در زمینه پیشگیری و مداخله در کودک آزاری مرور شد.

در حاشیه ی این سمینار چند اقدام انجام شد که بر غنا و تحرک این برنامه افزود. یکی اینکه غرفه هایی برای معرفی و نمایش فعالیت های بعضی ارگان های مرتبط با مدیریت کودک آزاری برگزار گردید. سازمان بهزیستی، معاونت بهداشتی استان، دو گروه دانشجویی (کمیته دانشجویی توسعه آموزش دانشکده پزشکی دانشگاه آزاد و انجمن دانشجویان پزشکی تبریز) و یک سازمان مردم نهاد (انجمن قلب های بزرگ)، هریک با راه اندازی غرفه ای فعالیت های خود را به نمایش گذاشتند. برگزاری این غرفه ها در خارج از سالن سخنرانی ها، فضایی برای گفتگو، تبادل نظر و آشنایی های شرکت کنندگان با فعالیت های مختلف در این زمینه فراهم می کرد. لازم به ذکر است که همگی این نهادها به نوعی در فعالیت های اجرایی و تهیه متون آموزشی مشارکت داشتند.

بنا بر همین گزارش، در حاشیه این سمینار، تقدیر از یک کار مشترک تیمی برای کشف و مدیریت یک مورد مشکوک به کودک آزاری بود. طی این برنامه یک دستیار گروه روانپزشکی، یک دستیار گروه کودکان، یک روانشناس اورژانس (123) بهزیستی (و یک مددکار این سازمان مورد تقدیر قرار گرفتند و این بهانه ای بود که اعضای تیم مزبور، گزارشی اجمالی از فعالیت مشترک خود ارائه دهند و کار خود را به عنوان یک نمونه ی عملی از فرآیند شناسایی و مدیریت کودک آزاری معرفی نمایند. همچنین در حاشیه این سمینار، تلاش شد داوطلبانی برای کمک به پروژه جامع دانشگاه علوم پزشکی در این زمینه، شناسایی شوند تا در شرایط مناسب از کمک آن ها برای پیشبرد این پروژه استفاده گردد.

جنبه مهم و قابل توجه این برنامه چندتخصصی بودن آن بود، بگونه ای که تلاش شد سخنرانان از تخصص های مختلف با دیدگاه های گوناگون موضوع را واکاوی نمایند، با این امید که حاصل ارائه و تبادل این دیدگاه ها، افزایش غنا و جامعیت برنامه های پیشگیرانه و مدیریتی در زمینه کودک آزاری باشد. استقبال از این برنامه بسیار خوب بود و به نظر می رسد این برنامه در رسیدن به اهداف خود موفق عمل کرده است.